

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Stk/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200024
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8021200024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): I. M. R., T. XX. N. XXXX, U. H. Y. XX, XXX XX Y., právne zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Szárszoi, s. r. o., Štefánikova 8, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, za účasti ďalšieho účastníka konania: Okresná prokuratúra Humenné, Štefánikova č. 1900/69, 066 42 Humenné, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2020/022689/SMM zo dňa 25. augusta 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. PO-4Sa/2/2021-67 zo dňa 13. decembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 12. decembra 2018 bolo Obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Humennom oznámené podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa tým, že dňa 12. decembra 2018 okolo 15:00 hod. v dome číslo XXX v obci Y., okres R., fyzicky napadla oznamovateľa ? W. N. (ďalej aj ako „poškodený“) tak, že ho udierala násadou metly do tváre a K. W. tak, že ju udrela násadou metly po tvári, po nose, čím obom spôsobila zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie, bez PN.

2. Rozkazom o uložení sankcie za priestupok č. OU-HE-OVVS-2019/002998-128 FR zo dňa 27. februára 2019, právoplatným 2. apríla 2019 (ďalej aj „rozkaz o uložení sankcie“), bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Žalobkyni bola za tento priestupok uložená pokuta podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch vo výške 20,00 eur.

3. Proti rozkazu o uložení sankcie podal prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné protest č. Pd 63/19/7702-2 z 3. júna 2019, ktorému Okresný úrad Humenné, odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej aj „prvostupňový orgán“), rozhodnutím č. OU-HE-OVVS-2019/008489-4 z 11. júla 2019 v plnom rozsahu vyhovel a rozkaz o uložení sankcie zrušil.

4. Proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu č. OU-HE-OVVS-2019/008489-4 zo dňa 11. júla 2019 podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-OOP1-2019/051477/LUM zo dňa 17. októbra 2019 tak, že toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu z dôvodu, že žalobkyni bolo upreté právo vyjadriť sa k protestu prokurátora.

5. Následne prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-HE-OVVS-2020/000884-027 zo dňa 23. januára 2020 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) v plnom rozsahu vyhovel protestu prokurátora podľa § 24 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“), a teda rozkaz o uložení sankcie zrušil.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-OOP1-2020/022689/SMM z 25. augusta 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

7. Žalovaný sa plne stotožnil s dôvodmi, pre ktoré prvostupňový orgán protestu prokurátora vyhovel. Prvostupňový orgán tak rozhodol s poukazom na odborné vyjadrenie znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgie a traumatológie I.. S. G., uvedené na strane 30 vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-106/HE-HE-2019, v ktorom tento stanovil dobu liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného na 10 ? 14 dní, pričom toto odborné vyjadrenie v čase prejednávania priestupku nemal správny orgán k dispozícii.

8. Dňa 14. februára 2019 bolo na Obvodné oddelenie Policajného zboru Humenné z Okresnej prokuratúry Humenné doručené trestné oznámenie poškodeného a jeho družky pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Následne dňa 6. marca 2019 bolo oznámenie doplnené potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti poškodeného W. N., ktorý uviedol, že následkom zranení zo dňa 12. decembra 2018 bol práceneschopný od tohto dňa, pričom práceneschopnosť trvala až ku dňu 13. marca 2019, teda viac ako 3 mesiace. Podľa žalovaného je pre potreby naplnenia skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon (ďalej len „Trestný zákon“) potrebné, aby porucha zdravia, alebo iné ochorenie sťažujúce obvyklý spôsob života trvali aspoň 7 dní.

9. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že protestom prokurátora napadnutý rozkaz o uložení sankcie bol vydaný na základe informácií, ktoré správny orgán v dobe rozhodovania o skutku nemal k dispozícii, teda bol vydaný v rozpore s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), podľa ktorého rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, ako aj v rozpore s ustanovením § 46 Správneho poriadku.

II.

Konanie pred správnym súdom

10. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Prešove, ktorou sa domáhala, aby krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím, vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Zároveň sa domáhala priznania práva na úplnú náhradu trov konania.

11. Na základe § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy náhodným výberom pridelená senátu Správneho súdu v Košiciach pod sp. zn. PO-4Sa/2/2021.

12. Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom sp. zn. PO-4Sa/2/2021-67 zo dňa 13. decembra 2023 zamietol správnu žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú.

13. Podstatnou právnou otázkou v danej veci podľa správneho súdu bolo, čo všetko mal skúmať žalovaný pre posúdenie dôvodnosti protestu prokurátora. Žalobkyňa v rámci správnej žaloby namietala

existenciu dvoch rozličných odborných posudkov, pričom jej nebolo zrejmé, akým spôsobom sa v spise objavilo druhé odborné vyjadrenie I.. S. G. zo dňa 12. januára 2019, podľa ktorého bola určená doba liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného približne 10 ? 14 dní. Zároveň namietala, prečo toto druhé odborné vyjadrenie má totožné evidenčné číslo a rovnaký dátum vydania ako odborné vyjadrenie toho istého znalca, v ktorom je doba liečenia a obmedzenie obvyklého spôsobu života u toho istého poškodeného iba približne 6 dní. Správne orgány sa podľa žalobkyne nevysporiadali nijako s tým, na základe čoho bolo rozhodnuté, že z týchto dvoch odborných vyjadrení by malo byť správne práve to, v ktorom je doba liečenia a obmedzenie obvyklého spôsobu života približne 10 ? 14 dní.

14. Podľa žalovaného, nebolo potrebné v odvolacom konaní o proteste prokurátora zisťovať, ktoré z odborných vyjadrení je pre konkrétny prípad relevantné a prečo, ale jeho úlohou bolo posúdiť, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť. Samotné rozhodovanie o merite veci a objasnenie dôvodu existencie dvoch odborných vyjadrení I.. S. G., malo byť podľa jeho vyjadrení úlohou orgánov činných v trestnom konaní.

15. Správny súd hneď v úvode právneho posúdenia vyhodnotil, že úlohou žalovaného v predmetnom konaní bolo posúdiť či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť. Nestotožnil sa preto s názorom žalobcu, že v danej veci je potrebné zaoberať sa otázkou zákonnosti pôvodného rozhodnutia z hľadiska jeho obsahu.

16. Správny súd konštatoval, že nebolo úlohou správneho orgánu zisťovať, ktoré z odborných vyjadrení I.. S. G. je v danej veci relevantné, dodal však, že pokiaľ správny orgán protestu prokurátora vyhovie, musí byť z jeho rozhodnutia zrejmé, v čom konkrétne spočívala dôvodnosť protestu. Zároveň sa stotožnil so žalovaným, že ak v čase rozhodovania správnych orgánov o proteste prokurátora existovali dve odborné vyjadrenia, pričom práve tieto sú rozhodujúce pre správnu kvalifikáciu skutku, nemožno považovať záver správnych orgánov o potrebe zrušiť rozkaz o uložení sankcie za svojvoľný. Stotožnil sa s názorom, že nezákonnosť rozkazu o uložení sankcie bola zapríčinená tým, že prvostupňový správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci a konal tak v rozpore s § 3 ods. 5 Správneho poriadku tak, ako konštatoval žalovaný. Nebolo preto podľa správneho súdu povinnosťou žalovaného vysporiadať sa s námietkami žalobcu, keďže tieto smerovali k samotnému meritu veci.

III.

Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

17. Proti napadnutému rozsudku podala sťažovateľka kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a f) SSP, v ktorej navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

18. Sťažovateľka sa nestotožnila s názorom správneho súdu, podľa ktorého nebolo úlohou správneho orgánu zisťovať, ktoré z odborných vyjadrení je pre daný prípad relevantné. Z uvedeného konštatovania správneho súdu je podľa sťažovateľky zrejmé, že zo strany správneho súdu došlo k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre v spojení s § 32 ods. 1 § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

19. Správny súd podľa jej názoru nesprávne právne posúdil vec, keď neprihliadal na povinnosť žalovaného zistiť úplne skutočný stav veci. Rozsudok správneho súdu je podľa jej názoru nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a jeho viaceré časti si navzájom odporujú.

20. Vo vzťahu k napadnutým administratívnym rozhodnutiam sťažovateľka namietala, že žalovaný a ani prvostupňový orgán sa nevysporiadali s tým, akým spôsobom sa v spise objavilo druhé odborné vyjadrenie I.. S. G., podľa ktorého doba liečenia a obmedzenia poškodeného W. N. v obvyklom spôsobe života predstavovala približne 10 ? 14 dní. Sťažovateľke nebolo rovnako zrejmé, prečo toto odborné vyjadrenie má totožné evidenčné číslo a dátum vydania ako odborné vyjadrenie toho istého znalca, v ktorom doba liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života u toho istého poškodeného predstavuje približne 6 dní, ako aj to, na základe čoho bolo rozhodnuté, že z dvoch odborných vyjadrení by malo byť správne práve to, v ktorom doba liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života predstavuje približne 10-14 dní.

21. Zároveň sťažovateľka namietala, že vo svojom vyjadrení k protestu prokurátora navrhla, aby správny orgán zabezpečil vyjadrenie znalca I. S.Z. G., keďže v ten istý deň vydal dve diametrálne odlišné posudky. Správne orgány sa však jej návrhmi na zaobstaranie dôkazov nezaoberali.

22. Žalovaný a ani ďalší účastník konania sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

IV.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

24. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

25. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas.

26. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

V.

Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

27. Protest prokurátora predstavuje právny prostriedok dozoru prokuratúry nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy. Jeho podaním prokurátor reaguje na zistenú nezákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, v rámci ktorej mohol byť zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis porušený tak v prospech ako i neprospech účastníka administratívneho konania. V danom prípade sa konanie o proteste prokurátora meritórne skončilo vydaním prvostupňového rozhodnutia, ktorým prvostupňový orgán vyhovel protestu prokurátora, tým že zrušil protestom napadnutý rozkaz o uložení sankcie.

28. Podstatnou skutočnosťou, na základe ktorej došlo k zrušeniu rozkazu o uložení sankcie, bola existencia odborného vyjadrenia I. S. G., znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgie a traumatológie, z ktorého vyplynulo, že doba liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života u poškodeného W. N., ktorá bola v príčinnej súvislosti s útokom sťažovateľky predstavovala približne 10 ? 14 dní. Uvedené preto podľa prokuratúry odôvodňovalo kvalifikáciu skutku nie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d) zákona o priestupkoch, ale ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

29. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že v danej veci bolo dňa 15. marca 2019 začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. To bolo aj jedným z podnetov podania protestu prokurátora, keďže prokuratúra mala v danej veci podozrenie, že skutok, ktorého sa dopustila sťažovateľka, môže naplňovať znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

30. Kasačný súd sa stotožňuje s konštatáciou správneho súdu, podľa ktorého úlohou prvostupňového orgánu pri postupe podľa § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre bolo posúdiť dôvodnosť protestu prokurátora.

31. Dôvodnosť podaného protestu prokurátora bola založená nielen samotnou existenciou sťažovateľkou namietaného odborného vyjadrenia, ale ako uvádza žalovaný vo svojom odvolacom

rozhodnutí, v bode 28., trestným oznámením, doplneným o potvrdenie dočasnej práceneschopnosti W. N., ktorý uviedol, že následkom zranení z 12.12.2018 bol práceneschopný odo dňa 12.12.2018 a práceneschopnosť trvala ku dňu 13.03.2019, teda viac ako tri mesiace. V tejto súvislosti kasačný súd zhodne so žalovaným konštatuje, že napadnutý rozkaz o uložení sankcie bol vydaný na základe neúplných informácií.

32. Kasačný súd poukazuje aj na prejudikatúru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, konkrétne na závery rozsudku sp. zn. 1Stk/13/2022 z 27.10.2023 a to: „Protest nie je mimoriadny opravný prostriedok, neslúži účastníkovi administratívneho konania na ochranu jeho subjektívnych práv. Protestom reaguje prokurátor na zistenú nezákonnosť rozhodnutia. V súdnom prieskume nemôže správny súd preskúmať postup OČTK. Prokuratúra pri súzvuku výkonu trestného a netrestného dozoru správne vyhodnotila, že priestupok má v zmysle Dohovoru čl. 6 ods. 1, povahu trestného obvinenia a preto by skoršie priestupkové rozhodnutie mohlo vyvolať prekážku res iudicata, alebo ne bis in idem.“

33. Podmienkou pre uplatnenie rozkazného konania v zmysle priestupkového zákona je neexistencia pochybnosti o tom, že obvinený sa priestupku dopustil. Rozkazné konanie svojou povahou umožňuje urýchlené prejednávanie priestupkov bez nariadenia ústneho pojednávania a vykonania riadneho dokazovania. Je pritom otáznave, či tieto predpoklady rozkazného konania boli naplnené, keď vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku existujú dve odborné vyjadrenia stanovujúce odlišnú dobu liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného.

34. Podľa kasačného súdu však samotným zrušením rozkazu o uložení sankcie nedošlo k bezprostrednému zásahu do subjektívnych práv sťažovateľky. Ďalšie priestupkové, prípadne trestné konanie bude viesť práve k požadovanému zisteniu skutočného stavu veci s riadne vykonaným dokazovaním, ako elementárnym predpokladom pre prijatie meritórneho rozhodnutia. Sťažovateľke tak zostanú zachované všetky prostriedky obrany, ktoré môže naplno uplatniť vo veci samej.

35. Ku kasačnej námietke sťažovateľky, že nie je zrejmé akým spôsobom sa v spise objavilo namietané odborné vyjadrenie, ktorého existencia je ale podľa nej nesporná, je potrebné uviesť, že toto odborné vyjadrenie je obsiahnuté na strane 30 vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-106/HE-HE-2019. Sťažovateľka nerozporuje existenciu namietaného odborného vyjadrenia, ale jeho (ne)vyhodnotenie žalovaným. Kasačný súd podotýka, že vyhodnocovanie dôkazov a teda aj druhého odborného vyjadrenia, bude opätovne povinnosťou orgánov s právomocou vo veci samej, ktoré v tomto konaní vyhodnotia povahu skutku spáchaného sťažovateľkou.

36. Pokiaľ sťažovateľka namietala, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený a nezrozumiteľný, tak ani s týmto záverom sa kasačný súd nestotožnil. Správny súd sa v rámci podanej správnej žaloby zaoberal všetkými relevantnými námietkami, preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Samotná stručnosť vlastného právneho posúdenia veci neznamená, že rozsudok nebol dostatočne odôvodnený. Správny súd dostatočne ozrejmil na základe akých okolností bol protest prokurátora v danej veci vyhodnotený ako dôvodný.

VI.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

37. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

38. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľke (žalobkyni) náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebola úspešná. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani ďalšiemu účastníkovi, keďže mu nebola v kasačnom konaní uložená žiadna povinnosť, v súvislosti s ktorou by mu trovy konania vznikli.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.